

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 8 (251)
ВІВТОРОК
17
БЕРЕЗНЯ
1964 року
Ціна 1 коп.

Ще гриміли залпи Великої ського, Ростовського, Шауляй-Наукове товариство нашого ського і ін. педагогічних інститутів. Разом з тим наші колеги наукову конференцію. На початку ж квітня ц. р. працювати з братель республік виступають конференціях інституту. Цього року, наприклад, до 150-річчя ювілею Т. Г. Шевченка на XX науковій конференції НСТ у нас виступатимуть студенти Тбіліського педінституту Р. Кублашвілі («Т. Г. Шевченко грузин-

20-ий рік роботи НСТ

методикою наукових досліджень. Професія вчителя, як і багато інших, потребує безперервного поповнення знань. Навчити майбутніх вчителів вчитись самим теж є одним із завдань НСТ. Багато наших колишніх гуртківців стали справжніми майстрами педагогічної справи, працівниками системи народної освіти, кореспондентами педагогічних газет та журналів. Серед них слід назвати вчителів І. Довгодька, Е. Шорохова, Ю. Мальваного і ін.

Багато гуртківців за рекомендаціями кафедр інституту і ради НСТ продовжили свою працю в аспірантурі, щоб потім поповнити ряди викладачів вузів України. У наших гуртках починали свою роботу викладачі інституту доценти Г. Кордун, М. Ярмаченко, М. Шкіль, П. Хропко, М. Плющ, А. Очеретний, В. Дущенко і ін. Активні гуртківці Т. Колесник, М. Панченко, О. Бичков, В. Баранівський нині продовжують своє навчання в аспірантурі. Немало колишніх членів наукових гуртків (В. Войтко, В. Педерері, Ф. Яремчук, М. Журбас) працюють у вузах м. Києва та республіки.

Майже щороку наші студенти виступають з доповідями на наукових конференціях Москва-

ською мовою», В. Гоцелелія («А. Церетелі і Т. Шевченко»). Кращі роботи гуртківців рада НСТ надсилає на міжвузівський огляд. Треба сказати, що праці наших студентів неодноразово одержували там високу оцінку. Так, у 1961 році на огляді, присвяченому 91-м роковинам з дня народження В. І. Леніна, НСТ нашого інституту зайняло II місце і було нагороджене грамотою Міністерства освіти УРСР та Київського ОК ЛКСМУ. 17 робіт наших студентів були удостоєні грошових премій та відзначені грамотами. У минулому році були відзначені роботи В. Гринько, О. Пашуна, С. Фартушної, Л. Титаєнко. Багато викладачів інституту як доц. В. Коновалов, Н. Сурова, З. Борисова, М. Шкіль, Д. Майергойз, М. Плющ, ст. викладачі Б. Пишоха, Є. Петрова, Я. Хромой і ін. ведуть велику роботу по керівництву гуртками, стали справжніми організаторами наукової роботи студентів. Особливо багато зроблено доц. В. Коноваловим. Гурток фізики, яким він керує, став справжньою кузницею молодих науковців з фізики.

Проте у нас ще немало недоліків. Недостатньо працює НСТ з студентами молодших курсів, орієнтуючись в основному на

IV—V курси, трапляються випадки порушення графіків роботи гуртків, не завжди тематика наших досліджень пов'язана з завданнями, які стоять на сьогодні перед радянською школою.

Ми повинні наполегливо готуватися до всесоюзного конкурсу на кращу наукову роботу студентів, який відбудеться в червні.

Проведення XX конференції, відбір і вчасна підготовка до огляду кращих студентських робіт цього року — відповідальний етап нашої роботи у справі виконання наших зобов'язань.

Проф. Т. БУГАЙКО,
науковий консультант,
викл. А. КОНФОРОВИЧ,
голова Ради НСТ

ВИВЧАТИ, ПРОПАГУВАТИ. ВТІЛЮВАТИ В ЖИТТЯ

Кафедра історії КПРС на своєму черговому засіданні розглянула питання про вивчення і пропаганду рішень лютневого Пленуму ЦК КПРС «Про інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва на основі широкого застосування добрив, розвитку зрошення, комплексної механізації та впровадження досягнень науки і передового досвіду для найшвидшого збільшення і виробництва сільськогосподарської продукції». З інформацією у цьому питанні виступив зав. кафедрою доц. П. Бакуменко. В обговоренні взяли участь

гг. Кубрушко, Сюсюра, Кукавська, Пишоха.

Кафедра палко схвалила історичні рішення лютневого Пленуму ЦК КПРС, а також розробила заходи по пропаганді і втіленню їх в життя.

Кафедра зобов'язала всіх викладачів при проведенні лекцій, семінарів, консультацій широко використовувати матеріали Пленуму. За рішенням кафедри в тематику студентських наукових гуртків внесені теми з матеріалів Пленуму, а в екзамнаційні картки студентів I—II курсів та випускників — питання. Кабінет марксизму-ленінізму готує виставку, підбирає необхідну літературу, щоб забезпечити всіх студентів посібниками для самостійної роботи.

Онуки будують комунізм

Ця дівчина — студентка педагогічного факультету В. Стройова. Проводячи практику в школі, вона разом з дітьми відвідує музей Т. Г. Шевченка. Ось і прийшла вона до Тараса з своїми маленькими друзями. Онуки великого сина українського народу пишуться своїм поетом. Вони також будуватимуть світле майбутнє, про яке мріяв поет.

Фото Ю. Кабанченка.

Всі викладачі кафедри зобов'язались надавати постійну допомогу Радянському РК КП України в організації вивчення матеріалів Пленуму на теоретичних семінарах, у пропаганді цих рішень серед населення міста і області.

За дорученням кафедри ст. викладач Б. Пишоха вже провів інструктаж агітаторів академічних груп з матеріалів лютневого Пленуму ЦК КПРС.

О. ЄВТУШЕНКО.

ВІЧНИЙ ЯК НАРОД

Є на педфаку куточок, куди приходили немов у постійно діючий музей живопису. Це коридор на четвертому поверсі, а також 45 аудиторія, де періодично з'являються підбірки репродукцій з картин українських або російських художників — за авторами чи тематично. Прийдеш туди і хочеться навіть тихіше ступати, розмовляти, адже сама обстановка навіває тут думки про прекрасне.

...Ось ми проходимо коридором. В очі впадає підбірка картин живопису. Їх багато, вони підібрані зі смаком, відповідно оформлені. Це — виставка мистецької спадщини Т. Г. Шевченка до 150-річчя з дня його народження. Вона широко висвітлює різноманітність тем, жанрів, свідчить про зріст техніки малювання геніального Кобзаря. Другий стенд — це портрет Шевченка, обрамлений українським народним орнаментом і підписом «Він вічний як вічний народ».

Підтвердженням до цього на третьому стенді розміщено репродукції творів митців образотворчого мистецтва, в яких широко висвітлено життєвий і творчий шлях великого поета і художника. Красиво, велично, з смаком оформлено виставку, багато любові вкладено сюди.

А зробив цю хорошу справу викладач малювання інституту В. Лілик разом із студентами факультету. Виставка може бути використана як наочний посібник для навчального процесу, а також для вчителів школи. У ній використано загальнодоступні репродукції, допоміжні матеріали, папір, зроблено відповідними шрифтами написи.

Підніміться на четвертий поверх і подивіться будь ласка цю виставку. Вона багато вам дасть для ознайомлення з художньою спадщиною генія українського народу.

В. ЛОБОДА, аспірант.

Гості з Грузії

Ми, українці, пишаємося тим, що наша земля дала світові такого велетня літератури, живої думки, як Тарас Шевченко. Але його серце, його пісня належать не лише українському народу. Адже недаремно улюбленою книгою грузинського хлопця Сашка Мушкудіані, студента російського відділу, є «Кобзар», недаремно він пробує перекладати твори Шевченка на грузинську мову.

Свідченням великої любові до

Кобзаря були і виступи студентів Тбіліського педінституту ім. Пушкіна, які прибули до нас на святкування шевченківського ювілею. На розширеному засіданні літературної студії тт. Кулашвілі та Федосенко прочитали цікаві доповіді про поширення творів Шевченка в Грузії, про переклади їх на грузинську мову. З доповіддю «Пам'ятники Шевченка» виступив студент нашого інституту Дорохов.

Гості з Грузії побували також на ювілейному Шевченківському вечорі, в літературно-меморіальному музеї великого поета. Повернувшись до рідного інституту, вони привезуть з собою теплі почуття дружби, весняний привіт з української землі.

В. ЧУХЛІБ.

ПОЄДНУЮЧИ ПРАЦЮ І НАВЧАННЯ

Одночасно навчатися і працювати — нелегко. Так думає і Світлана Кукліна, яку ви бачите на фото. Ось уже сім років вона працює вихователкою в дитячому комбінаті № 48, а останніх трьох — ще й вчиться студенткою вечірнього педагогічного факультету.

Так, їй нелегко, але ось уже три роки підрияд навчається вона тільки на «відміяно». Всі погодяться, що Світлана — зразок працьовитості, серйозна, волюва людина.

На фото: Гості разом з студентами-грузинами, які навчаються в нашому інституті.

НАВЧАЮЧИ ВИХОВУВАТИ

Матеріали червневого Пленуму ЦК КПРС є настановчими в здійсненні заходів про поєднання навчання з вихованням.

Кафедра педагогіки і методики початкової освіти веде систематичну роботу саме за таким навчальний процес, який справді є найбільш життєвим. Саме питанню про те, як проводити із студентами заняття, щоб вони сприяли підготовці майбутнього вчителя, і було присвячене чергове засідання кафедри.

Працівникам вузів, тобто вчителям вчителів, слід завжди пам'ятати слова В. І. Леніна про те, що вся справа виховання, освіти і навчання молоді повинна бути вихованням у ній комуністичної свідомості. На лекціях, практичних заняттях з педагогіки та методики майбутні вчителі повинні вчитися застосовувати в роботі найефективніші методи навчання й виховання, повсякчас активізувати учнів, привчати їх до самостійної роботи. Методи подачі матеріалу на лекціях повинні бути дійовими. Треба, щоб хід лекційних занять спонукав студентів до читання періодичної літератури, а також художніх творів про бурхливе сьогодинське життя.

На виховній ниві є ще чимало недоліків. І лише недостатньою виховною роботою можна

пояснити факти аморальних вчинків, які трапляються ще в студентському середовищі. Потрібно виховувати студентів не тільки знавцями своєї справи, але й високоосвіченими людьми, культурними громадянами суспільства.

Члени кафедри, які виступили при обговоренні цих важливих питань, поділилися думками про те, як вони особисто проводять лекції, як виховують учителів радянської школи.

І. ГОЛУБЕНКО,
викладач.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Випадок, який трапився в гуртожитку № 2, не є поодиноким явищем. Подібне траплялося і раніше. Чому ж до цього часу не вжито ніяких заходів щодо приведення до порядку грубіянів, забіяк, людей невихованих, які тільки псують наш здоровий колектив? Ми звертаємося до комсомольського бюро мовно-літературного факультету з проханням розглянути справу про поведінку студентів Чорби і Папуші і вжити серйозних заходів щодо поліпшення виховної роботи на факультеті. Так само ми просимо комітет комсомолу та профком більше цікавитися роботою студрад гуртожитків.

На вогневі рубіж!

Минулого, а особливо позаминулого року, ми переконалися, що порох у порохівницях ще є не тільки в наших чоловіків, але й у дівчат, що він сухий, що зір у нас хороший, рука міцна. Це підтвердили міжфакультетські змагання з стрільби. Правда, без передньої підготовки довелось навіть деяким обстріляним стрільцям немало «молока» випити, але хай це нас не засмучує. Цього року є можливість знову спробувати, на що ми здатні. З 18 по 25 березня відбуватимуться у спортивному клубі ДТСААФ (вул. Кірова, 16)

міжфакультетські змагання нашого інституту з кульової стрільби. Це — на стадіоні «Динамо». Вийти на вогневі рубіж можуть і молоді і літні люди, і викладачі, і студенти, і аспіранти, і лаборанти, словом, всі, хто вміє влучно стріляти і може принести своїй команді залікові очки. Проте хоч кількість учасників не обмежується, бажано відібрати 10 найсильніших.

Виходьте на вогневі рубіжі!

Є. БІЛЕВИЧ,
голова ДТСААФ інституту.

Клуб цікавих зустрічей

— До нас завітав сьогодні український радянський поет Петро Дорошко, — говорить у вступному слові доцент П. П. Хропко. — Це поет середнього поетичного покоління, яке прийшло в українську радянську літературу в тридцятих роках.

Промовець знайомить студентів з біографією поета, аналізує його творчий шлях. — Все, що ми будемо говорити сьогодні про українську літературу, нерозривно зв'язане з іменем Великого Кобзаря, — говорить П. Дорошко.

Далі Петро Онуфрійович цікаво розповідає про літературні твори письменників, їх книги, які в житті людей відіграють не якусь, а особливу роль.

П. Дорошко розповідає студентам про зустрічі керівників партії та уряду з письменниками, композиторами, скульпторами, про ідейні збочення деяких митців, які намагалися внести в нашу літературу та мистецтво чужі буржуазні тенденції.

На фото: декан ЗНФ доц. А. Бугай дякує П. Дорошко за теплі побажання студентам і викладачам.

К. Чуковський, К. Паустовський та українські — П. Тичина, М. Бажан, М. Рильський, О. Гончар.

— Українська поезія глибоким корінням звернена до Т. Г. Шевченка. Творчість Кобзаря мала величезний вплив на формування мого поетичного світогляду, — значас Петро Онуфрійович. — Я побував в місцях, де великий поет відбував своє десятиліття тяжкого заслання. Гаряче аплодують студентам, коли П. Дорошко читає вірші, присвячені Т. Г. Шевченку: «Твій заповіт»..., «На стали мене»..., вірші, сповнені гордістю за свій героїчний український народ — «Правди», «Тарас Бульба»...

Перше заняття «Клубу цікавих зустрічей» студентів ЗНФ вилось в яскраве свідчення любові до рідної мови, в своєрідне вшанування 150-річчя з дня народження великого українського поета-революціонера Т. Г. Шевченка.

В. ПУГАЧ,
студент II курсу ЗНФ.

У гуртожитках ось уже третій місяць нема щіток для натирання підлоги. Навіть образливо, що в кімнатах натирають підлогу сухим ганчір'ям. В зв'язку з цим між членами студради та черговими відбуваються приблизно такі діалоги:

- Знову терти оцією ганчіркою?
- Доведеться...
- Коли це скінчиться?
- Не знаю.
- А може госпчастина інституту не хоче виділяти для нас коштів?
- ?!

Гнилі душі!

Ми були свідками цієї «події». Все, що розповідала С. Соловей, відповідає дійсності. Нам було дуже соромно за те, що Чорба — студент нашого інституту. Як можна довірити в майбутньому справу виховання таким людям? Він ганьбить звання радянського студента.

Поведінка Папуші дійсно може бути охарактеризована прислів'ями «Моя хата з краю, я нічого не знаю» або «Своя сорочка ближче до тіла». Хоча б казав, хоч би голову повернув у ту сторону, де творяться неподобства. Закінчилось тим, що він просто забрав свої книги і йшов. Немає совісті ні в одного, ні в другого. І де беруться такі бездушні, з гнилою душею люди в нашому суспільстві?!

Л. ЧУМАК, М. ПОЛЯКОВА,
 мешканці кімнати № 25

Йому не місце серед нас!

Напередодні свята 8 березня один Папуша залишився спочивати з дівчатами Черновою, Літош, кійним. Все це його не стосується. Чепурною, Поляковою, Мамрик, валося, його хата виявилася з Чумак, Лівшиць прибирали ленкімнату.

Працювали з захопленням. Тут же у ленкімнаті сиділи студенти українського відділу В. Чорба, А. Папуша. Хоч би допомогли пересунути диван, ко... Та мені не сходить з думки ціаніно — так все робили ми самі, а вони займалися «своїми» справами. Потім потрібно було натерти приміщення мас-тикою, отже ми попросили присутніх звільнитися його. До Чорби довелось звертатися двічі, після чого він обізвав мене різними грубими словами, погрожуючи «вишвиурнути геть». Після того, як я ще раз попросила його вийти, він як звір кинувся на мене з кулаками і жбурнув на підлогу, потім вдарив, знову збив з ніг, і я впала на диван. Дівчата в крик, перелякалися, тільки

С. СОЛОВЕЙ,
студентка I курсу
російського відділу.

Догосподарювались...

Перейшли на самообслуговування: за свої гроші навіть господарські речі для гуртожитку купують. Оце так ріст свідомості! — Аж у піт кидає!

Потураєш — сам робиш злочин

Трудно навіть уявити наше студентське життя без бібліотеки, читального залу чи кабінетів. Неодмінно допомогою надають вони в оволодінні всіма багатствами знань. Але чи завжди ми, користуючись книгами, журналами, газетами, з пошаною відносимось до них? Ні. Навіть незважаючи на правила, під якими ми розписуємось, даючи зобов'язання виконувати їх. Не говорячи вже про те, що ми загинаємо сторінки, забруднюємо їх, підкреслимо рядки тексту... Бувають випадки (особливо з підшивками газет), коли деякі студенти виривають потрібні їм номери, вирізують фото, пісні тощо. Іноді нелегко знайти номери газет з доповідями М. С. Хрущова, а вони ж потрібні у підготовці до семінарів, політгодин. Не знайдеш таблиць розиграшу лотереї. Вирізують з книг, журналів, щоб скористатися цим матеріалом як «шпаргалкою».

Іноді це проходить без будь-якого покарання, адже не можуть працівники бібліотеки чи кабінетів встежити за кожним студентом зокрема. Але найгірше, коли такі неподобства робляться на наших очах. До того ж часто ми залишаємося пасивними свідками цього, не звертаємо уваги або й потураємо злочину. Розкажу про один випадок, який особливо врізався мені в пам'ять.

9 березня в читальні до мене підсів один із студентів з під-

шивкою газети «Молода гвардія». Скоро я побачив, як він вириває текст і музику пісні «Встають рассветы». Після мого зауваження подивився на мене як на дивака, але виривати покинув і став просто гортати підшивку. Потім знову продовжив виривати. Я порадив йому переписати пісню. Розмова наша стала голоснішою, і тільки тоді цей студент перестав псувати підшивку. Як виявилось пізніше, ним був другокурсник фізико-математичного факультету А. Керімов. Працівники читальні розповіли також, що студентка цього ж факультету Ф. Сорока виявилася далеко «гуманнішою». Вона поворачивала матеріали з журналів, скористалася ними на екзаменах як «шпаргалками», а потім вирішила їх повернути. Не маючи клею, принесла журнали і вирізки в читальню і тут почала відновлювати оригінал. Коли її ввіймали за цією «кропіткою» роботою, вона навіть не відпиралася, вважаючи таке явище цілком нормальним: мовляв, скористалась і повертаю, що ж тут поганого.

А як думають про це на фізико-математичному факультеті?

Д. ВЕПРИНЯК,
студент I курсу
російського відділу.

Редактор **П. ХРОПКО.**